

YENİ SES

Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası'nın Yayın Organıdır.

**DİSK
BASIN-İŞ**

AĞUSTOS
1979

SENDİKAL BİRLİĞİ ENGELLEYEN SENDİKACILARA FABRİKALARDAN CEVAP VERİLİYOR! 530 KİŞİLİK BANKNOT MATBAASINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER

BASIN İŞÇİLERİNİN İLERİCİ SENDİKAL BİRLİĞİ "DİVAN" A KALMAYACAKTIR

1908 yılında MÜRETTİB-İ OSMANİYE (Osmanlı Mürettipleri) adını alarak kurulan DİSK BASIN-İŞ, tam 71 yıldır mücadele ediyor.

İlerici sendikal örgütlenme ve mücadeleyi gelenekleştiren bu örgüt, son iki yıldır ileri bir şiar ortaya attı ve onu adım adım gerçekleştirmeye çalışıyor.

Bu şiar ne idi?

- Burjuva ideolojisi kusan gazetelerde,
- Bu ideolojiyi yığınlara ulaştıran dağıtım şirketlerinde,
- Baldır-bacak resimleri, seks romanları basan matbaalarda, çalışan tüm fikir ve kol işçilerinin TEK SENDİKAL ÖRGÜT, TEK GÜÇ olmaları...

Dahası :

- Türkiye'deki sendikacılar faciasının Basın işkoluna yansıyan bölümüne neşter vurmak...
- Zaten sayısal anlamda az olan basın işçilerinin tepesindeki hokkabazları temizlemek, daha güçlü ekonomik-demokratik mücadele vererek hak ve varlıklarını korumalarını sağlamlaştırmak...

DİSK BASIN-İŞ «DİSK içinde olma» dışında hiçbir önkoşul ileri sürmeden TGS ve Ankara merkezli sendikalara yukarıdaki temele dayalı birleşme çağrısı yaptı ve yapıyor..

Adı geçen sendikalardan TGS : «GÜN BİRLEŞME ve ORTAK EYLEM GÜNÜDÜR» demiyor muydu?

Ankara Merkezli BASIN-İŞ'in yeni yöneticileri : «ÖNCE GERİCİ-FAŞİST YÖNETİMİ ALAŞAĞI EDECEĞİZ, SONRA DİSK KURUCUSU BASIN-İŞ İLE BİRLEŞECEĞİZ» demiyor muydu?

Öyleyse DİSK BASIN-İŞ'in «DİSK içinde olma» dışında hiçbir önkoşul ileri sürmeden yaptığı birleşme çağrısı bir biçimin yerine getirilmesinden başka ne olabilirdi?

Ama gelin görün ki; yıllardır ilerici laflar ederek yol almak isteyen TGS ve Ankara Merkezli BASIN-İŞ yöneticileri SOMUT İŞ gündeme gelince, nasırlarına basılmış gibi irkildiler, gerici yüzleri ortaya çıktı, ilkelleştiler... Gülererek birleşme lafları eden yüzleri asıldı, küfür edebiyatı ile davranışlarının çeşnisini arttırdılar...

Sanki DİSK BASIN-İŞ, tüm basın işçilerinin tek örgütte toplanmasını amaçlayan ÖRGÜTSEL BİRLİK çağrısı ile suç işlemişti!

Küçükburjuva ve burjuva özlerini, klasik kariyer ve politik hesap yapanların yüzlerini bu ÇAĞRI bütün açıklığıyla ortaya çıkardı.

Açıkçası : TAKKE DÜŞTÜ, KEL GÖRÜNDÜ.

Bu efendiler, yıllardır basın işçilerinin gözüne kül atarak uyutma metodlarının bu defa da tutacağını sandılar. Ama al-dandılar : TGS üyesi BANKNOT Matbaasının 524 yiğit işçileri, Ankara merkezli BASIN-İŞ üyesi ETİBANK matbaasının kararlı işçileri, yukarıda «kendi düzenleri için birlikten kaçanlara ve arkalarındakilere gereken SINIF cevabını verdiler : DİSK BASIN-İŞ'te birleşmeyi fabrikadan başlattılar bile!

İster TGS, ister Ankara Merkezli BASIN-İŞ üyesi, ister DİSK BASIN-İŞ'in üyesi olunsun günün sınıfsal görevi açık ve yalındır : TÜM BASIN İŞÇİLERİNİN TEK SENDİKA - TEK YUMRUK olmasını sağlamak...

TGS ve Ankara Merkezli BASIN-İŞ'in yöneticileri, istedikleri kadar basın işçilerinin birliğini «DİVAN» a bırakmak istesinler...

ÖRGÜTSEL BİRLİĞİ ENGELLEYEN SENDİKACI MANTIĞINI MATBAA VE GAZETELERDEKİ BASIN İŞÇİLERİ YIKACAK, BİRLİĞİ SAĞLAYACAKLARDIR.

Bu da böyle biline...

TGS'den İSTİFA EDEREK SAFLARIMIZA KATILDI

İşçi Sınıfının hak ve varlığına saldırıların yoğunlaştığı günümüzde safları sıklaştırmak, bir örgüt çatısı altında olmak isteyen basın işçileri başarılı sınavlar veriyorlar.

Diğer sayfalarda görülen DİSK BASIN-İŞ'in birlik çağrılarını ellerinin tersiyle iten sendikacılar en güzel cevap işçilerden geliyor... İşyeri birimlerinden basın işçilerinin birliğini sağlıyorlar.

SÖZDE birlik, DAVRANIŞTA ayrılıkçı olan TGS'ye üye olan Ankara BANKNOT matbaası işçileri, bu anlamda en yiğit, en kararlı adımları attılar; DİSK BASIN-İŞ'e üye oldular.

Yıllardır önlerine çıkan engelleri adım adım aşma mücadelesi veren Ankara BANKNOT Matbaası işçileri, gerçek sendikal örgütlerinde, kenetlenecek, sınıf mücadelesini en yalın biçimde vereceklerdir.

YENİ SES; kararlı BANKNOT işçilerini kutlar, bundan sonraki mücadelelerinde başarılar diler.

VARAN: 2

ETİBANK MATBAASINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER, TÜRK-İŞ BASIN-İŞ'ten İSTİFA EDEREK DİSK BASIN-İŞ ÜYESİ OLDULAR

Evet VARAN İKİ... Basın işçilerinin ilerici sendikal örgütü DİSK BASIN-İŞ'in karşısında işverenlerin yedek-gücü olarak tavrı alan TÜRK-İŞ BASIN-İŞ, artık tutunamıyor, işçiler tarafından cezalandırılıyor.

DİSK BASIN-İŞ'in örgütsel birlik çağrılarından korkup kaçan TÜRK-İŞ BASIN-İŞ yöneticileri panik içinde! İpe-sapa gelmez hokkabazlıklarla durumu kurtarmaya çalışıyorlar... İftira ve tezyatla basın işçilerinin gözüne kül atmaya, BİRLİK'ten kaçışlarını kılıflamaya uğraşıyorlar.

Ama LAF SALATASI değil, PRATİK DAVRANIŞ isteyen basın işçileri bunu yutmuyor, gereken cevabı veriyor. DİSK BASIN-İŞ saflarına katılıyor. Ankara ETİBANK matbaası işçileri de bu sınıfsal harekette öncülük ediyor. İŞÇİNİN HAKEMLİĞİNDE tartışmaya giremeyen ve minderden kaçan TÜRK-İŞ BASIN-İŞ yöneticilerine «YETTİ ARTIK» diyerek DİSK BASIN-İŞ'te, gerçek sendikal örgütünde yerini alıyor.

YENİ SES; TÜRK-İŞ BASIN-İŞ çemberini kıran ETİBANK işçilerinin örnek sınıfsal tavırlarından dolayı kutlar, başarılar diler.

VARAN: 3

TÜRK-İŞ BASIN İŞ'in G.YÖNETİM ve G.DENETİM KURULU ÜYELERİ İSTİFA EDEREK DİSK BASIN-İŞ'e KATILDILAR

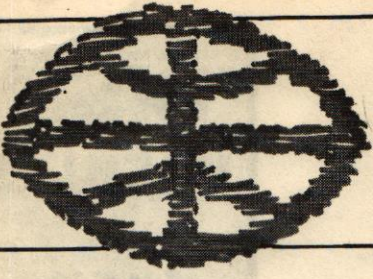
BASIN BİLDİRİSİ

Türk-İŞ'e bağlı Basın-İş Sendikası'ndan istifa eden beş yönetici işçi sınıfımız ve tüm devrimci kamuoyuna aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

Aşağıdaki imzaları bulunan Türk-İş BASIN-İŞ Sendikası yöneticileri ve üyeleri, tüm sendikal görevlerimizden ve bu sendika üyeliklerinden istifa etmiş bulunuyoruz.

İstifa gerekçemizi sınıf sorumluluğu taşıyan işçiler olarak açıklıyoruz :

Günümüzde Sendikaların yapıları ve işlevleri büyük boyutlara ulaşmıştır. Sendikalar artık yalnız işçilere bir takım ekonomik haklar elde eden örgütler olma boyutlarını aşmıştır. Sendikalar, işçi sınıfının ekonomik demokratik haklarını savunan, daha ileri mevziler kazanılması, kazanılmış hakların savunulması ve bunlar için mücadele etme işlevleri yanında sınıfsal niteliklerini de burjuvaziye karşı koruma görevleri vardır.

DÜNYADAN HABERLER

İRAN

EMPERYALİZME AĞIR DARBE İNDİREN

HALK HAREKETİNİN SANCILARI SÜRÜYOR

Fürlü öncülüğünü çarşı esnafta ve mollaların yaptığı İran devriminin modern bir sınıfa dayanmamasının getirdiği toplumsal sancılar giderek derinleşmektedir. Faşist Şah yönetimini devirdikten sonra yerine neyi koyacağını tartışmaya başlayan İran'da bir ucu Humeyni'nin Devrim Komitelerine dek sızmış CIA patentli SAVAK eylemleri, Ayetullahlar arasındaki çekişmeler ve emperyalizmin «görünmez eller» vasıtasıyla etnik ayrılıkları kışkırtırken, diğer ucu Kürt halkının özerklik isteğiyle giriştikleri mücadeleler, İran'daki toplumsal sancıları giderek derinleştirmektedir.

İran'ın peşini hiç bırakmaya niyetli görünmeyen Amerikan emperyalizmi şimdi de, İran Devrimi'nin oturmamışlığını deşmekte, yoğun maddi desteklerle Devrimin sınıfsal örgütsüzlüğünden yararlanarak uzun süreli Ortadoğu çıkarları için «görünmez ellerle» suikastler düzenlemektedir. Bu yolla Ortadoğu'yu çıkarları gerektiğinde patlamaya hazır bir barut fıçısına döndürme çabaları içindedir.

İran'da Şah'ın devrilmesinden sonra ayaklanan Kürtlerin özerklik mücadeleleri sürmektedir. Bugün Ortadoğu'da dört parçaya bölünen Kürt ulusu emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarları doğrultusunda parçalanarak devletleşmesi engellenmiştir. Ancak, bugün İran'ın kuzeybatısında 160 km. eninde 650 km. boyunda bir alanı kontrollerinde bulunduran İran Kürtleri özerkliklerini elde etmekte kararlıdırlar.

Bugün anti-emperyalist görünümde olan İran devriminde sancılar kısa süre içinde durulamaz. Devrimin öncülüğünü yapan güçler modern bir sınıf olmadığı için, son tahlilde belirleyici olan, örgütlü sosyal bir sınıf olacağından İran'daki toplumsal sancılar sürecektir. İran Devriminin başarıya ulaşması İran İşçi Sınıfının örgütlü güç olmasıyla orantılıdır.

BAŞ TARAFLI SAYFA 1.05

Böyle bir anlayışla dört sene evveline dayanan mücadele yolunu seçtik. Mücadelemizin belli başlı ana içeriği şuydu:

- Gerici bir yönetime karşı tabandaki işçileri örgütlemek ve gerici bir yönetimi devirmek,
- İşçilerin en geniş anlamda yönetimlerde yer almaları ve bütün kararlarda tabanın söz sahibi olması,
- Sarı Sendikacılık anlayışını kırmak, Sendikaya sınıf ve kitle sendikacılığını verileştirmek, işçilere en geniş ekonomik ve demokratik hakları elde etmek,
- En önemlisi, genelinde işçi sınıfının birliği, dar anlamda Basın-İş kolunda tek sendika çatısı altında toplanmaktır.

Mücadelemiz belli bir aşamadan sonra başarıya ulaştı. Basın İşçileri bizlerden söylediklerimizi hayata geçirmemizi bekliyorlardı. Fakat çok kısa bir süre geçmesine rağmen Türk-İş Basın-İş Sendikasında ilericilik ve devrimcilik kisvesi altında, sınıf ve kitle sendikacılığı adına sarı sendikacılık yapıyordu.

Bunu gören Basın-İş Sendikasının yönetici ve üyeleri olarak daha fazla bu sorumsuzluğu paylaşmayacağımız için ve bir çatı altında toplanmanın tavanda mümkün olmadığını görerek, tabanda DİSK Basın-İş Sendikası çatısı altında birleşmeye karar verdik.

Bunun için;

1) Kısa bir süre öncesine kadar Türk-İş Basın-İş'te hakim olan gerici-faşist yönetimi alaşağı ederek göreve geldik. Amacımız: Basın İşçilerinin bölünmesini körükleyen; onları güçsüz hale getiren, "AYNI İŞKOLUNDA BİRKAÇ SENDİKA" oyununu bozmak; tüm Basın İşçilerinin tek örgütte birleşmesini sağlamak idi.

2) Bu düşünceden kaynaklanan mücadelemizin başarıya ulaşmasında DİSK BASIN-İŞ'in ve Demokratik kitle örgütlerinin katkıları büyük olmuştur.

3) Mücadelemizin süreç ve sonucu belli idi, ÖNCE TÜRK-İŞ BASIN-İŞ'E HAKİM OLAN GERİCİ-FAŞİST YÖNETİMİ DEVİRMEK, SONRA BİR ÇATI ALTINDA BİRLEŞMEK.

4) Ne acıdır ki, mücadelemizin ilk aşamasında sağladığımız başarı ile yönetimi aldıktan sonra, beraber, omuz omuza mücadele etdiğimiz arkadaşlarımız, Basın İşçilerinin birliğini bir kenara iterek, DİSK BASIN-İŞ'in, "DİSK içinde olma" dışında hiç bir ön koşul ileri sürmeden yaptığı birleşme önerilerini çirkin bir tavırla reddettiler. Aynı dükkân anlayışı ve çeşitli kişisel ve politik hesaplara kapıldılar. İşçi sınıfının üzerine kumar oynayan "Sendikacılar çetesi"nin son halkaları oldular.

ZAFER

SANDİNİSTA GERİLLALARININ...

Nikaragua'da Haziran ortalarında tekrar başlatılan ayaklanma, önce kanlı diktatör Somoza'nın apar topar Amerika'ya kaçması, yerine bıraktığı Francisco Urcuyo'nun da durumunu tehlikeli görek soluğu Guatemala'da almasıyla sonuçlandı.

Ayaklanmanın başından beri Somoza ve onun faşist rejimini devireceklerini haykıran Sandinista gerillaları, geçtiğimiz ayda Nikaragua'yı tamamen kontrol altına alarak Geçici Devrim Hükümetini kurmuşlardır.

Somoza'ya karşı başlattıkları mücadeleyi kanları pahasına kazanarak Nikaragua halkını özgürlüğe kavuşturan Sandinista Gerillaları Örgütü, 1962 yılında Carlos Fonseca Amador adında, sonradan Somoza tarafından öldürülen, bir gerilla tarafından Küba'nın desteği ile kurulmuştur.

Yıllardan beri kanlı Somoza yönetimine karşı mücadele yürüten Sandinista gerillalarının Somoza'yı devirerek ülkeyi kontrol altına almaları birinci adımdır. Gerillaların bundan sonraki görevi yıllardan beri kanlı Somoza'ya karşı verilen kanlı iç savaş sonucu yıkılan kent ve köylerin yeniden onarımı, ekonominin yeniden düzenlenmesidir. Geçici Devrim Hükümeti bu amaçla halka bir çağrıda bulunarak gönüllü çalışma grupları oluşturulmasını istemiştir.

Diğer yandan yıllardır Nikaragua'yı sömürüp semiren uluslararası tekellerin elinde bulunan bankalar ve madenler devletleştirilmiştir. Somoza'nın sahibi olduğu balıkçılık filosu başta olmak üzere tüm balıkçılık devletleştirilmiştir. Kısa zamanda ise ormancılığın devletleştirileceği Geçici Devrim Hükümeti tarafından açıklanmıştır.

SIYONİZME ve EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE SÜRÜYOR

FİLİSTİN

Mısır'ın Ankara Büyükelçiliğini Filistinli gerillaların basması ve Türkiye'de adı sık sık duyulan Filistin Direniş Örgütü (SAİKA) Lideri Züheyr Muhsin'in Fransa'da bir suikast sonucu öldürülmesinden sonra, Filistin sorunu tüm dünyada tartışılan birinci konu haline geldi.

Kendi topraklarından zorla çıkartılan ve mülteci durumuna sokulan Filistin ulusu, bağımsızlığını elde etmek için Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarması İsrail siyonizmine karşı, ulusunun kurtuluşu için amansız bir savaş içindedir.

Filistin Devrimini boğmaya ve onu yok etmeye çalışan Amerikan Emperyalizmi, planını Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat eliyle uygulamıştır. İlerici Arap Ülkelerini hiçe sayan Enver Sedat İsrail'le anlaşma yapmıştır. Amerikan planını uygulayan Sedat, Ortadoğu'da emperyalizmin ajanlığına ve jandarmalığına soyunmuştur. İşte Filistin'li Gerillaların yaptıkları eylemin altında yatan gerçeklik budur. Bu gerçeklikler bilinmeden Filistin sorunu kavranamaz.

Filistin ulusu emperyalizmin her türlü saldırısına rağmen, mutlaka zafere ulaşacaktır.

5) Tüm Basın İşçilerinin örgütsel planda birliğine giden onurlu mücadelemiz, Türk-İş Basın-İş yöneticileri ve arkasındaki güçler tarafından sabote edildi. Basın işçilerinin birliğinden yana başka hesabı olmayan bizlerin yapacağı tek şey vardı. Biz de onu yaptık. BİRLİĞİ İŞYERLERİNDEN KATILIMLARLA GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN İSTİFA EDEREK Basın İşçilerinin mücadelecisi Sendikası örgütü DİSK BASIN-İŞ'e üye olduk.

TEK SENDİKA, TEK GÜÇ İÇİN İLERİ,

FİKİR VE KOL İŞÇİLERİNİN DİSK BASIN İŞTİR YERİ.

Fikret YOLERİ (Şb. Sekreteri)

Yaver KUZUYAKA (Gn. Yön. Kurulu Üyesi)

Bahri ÖZER (Gn. Den. Kurulu Başkanı)

Mustafa TULAY (Şb. Yön. Kurulu Üyesi)

Zahir DÖĞER (İşyeri Temsilcisi)

Mürsel EREN (Şb. Yön. Kurulu Üyesi)

"BASIN İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ" DİYEREK PAPAĞANLIK YAPANLAR, PRATİK ALANDA TERSİNE TAVIR İÇİNE GİRDİLER!...

DİSK BASIN-İŞ'İN ÖRGÜTSEL BİRLİK ÖNERİSİ

TÜRK-İŞ BASIN-İŞ SENDİKASI TARAFINDAN REDDEDİLDİ!....

DİSK BASIN-İŞ.

İŞÇİ SINIFI DOSTLARINA SESLENİYOR!

Ülkemizde işçi sınıfının örgütlü yürüngesine oturan siyasi merkezleşme bugüne kadar sağlanamamıştır. Tersine büyük bir potansiyel olmasına rağmen, paramparça olmuşluk azgınlaşarak ve ilkelleşerek sürmektedir.

Bunun yanı sıra ekonomik-demokratik mücadele merkezleri olan Sendikalar, her türlü denetim dışında kalmakta, Sendikacıların yarattığı facia alanı olmaktadır.

İşçi Sınıfının ilkeli Sendikal birliği sözleri sürekli tekrarlanmakta, fakat özünde gerici barındıran sendikacıların yapısı, davranış planında bu sözleri tekzip eder biçimde ortaya çıkmaktadır.

Burjuvazinin bilinçli biçimde 34 işkoluna böldüğü işçi sınıfımız, objektif olarak onun yedek gücü görevini yapan Sendikacılarca sayısı 1134'e varan Sendika ile daha da güçsüz mücadele vermektedir.

Siyasi plandaki «başsız deve»-lik Sendikal planda sendikacıların «başbağlama» hokkabazlıkları biçiminde katmerleşmektedir.

Yıllardanberi bu genel tesbitin prensipli takipçisi olan Sendikamız öncelikle kendi işkolunda bu faciaya son vermek amacıyla yalın bir çalışmaya girmiştir.

İşçi Sınıfının ve emekçi halkımızın faşizme, emperyalizme, sömürü ve talana karşı verdiği ve vereceği mücadelede burjuva ideolojisi kusan gazetelerin, basımevlerinin, dağıtım şirketlerinin kontrol altına alınması olağanüstü önem taşımaktadır.

Bu temel mantıktan kalkınarak örgütümüz geçen yıl TGS'ye «DİSK içinde olma» dışında hiçbir önkoşul ileri sürmeden birleşme çağrısı yapmış olmasına rağmen bugüne kadar sudan bahanelerle geçiştirilmiştir.

Bir Kemal Ilıcak, bir Nazlı Ilıcak veya Erol Simavi ile fikir ve kol işçilerinin ekonomik-demokratik hak ve çıkarlarının savunulamayacağını sınıfsal dövüşü en kör-göze batarcasına ortaya koymuştur. Buna rağmen sözde «Gün birlik ve ortak eylem günüdür» diyen TGS yöneticileri, davranışta bu asgari sınıf sorumluluğunu getiren pratik davranıştan kaçmışlardır.

Son olarak 28 Temmuz 1979 günlerinde toplanan Genel Yönetim Kurulu kamuoyu önünde TGS ve Ankara Merkezli BASIN-İŞ'e aşağıdaki birleşme çağrısını yapmıştır:

«Ülkemizde gittikçe ağırlaşan çalışma ve yaşama koşulları ekonomik mücadele merkezleri olan Sendikaların daha güçlü bir yapıya kavuşmasını dayatmaktadır.

Örgütümüz bugüne kadar Basın-İş kolunda çalışan fikir ve kol işçilerinin birliğini sağlama yolunda somut adımlar atmasına rağmen üzüntüyle belirtmek gerekir ki, başarılı olamamıştır.

Buna rağmen Genel Kurullarımızda, Genel Yönetim organlarımızda Türkiye Gazeteciler Sendikası ve Ankara Merkezli BASIN-İŞ Sendikasına «DİSK İÇİNDE OLMA» dışında hiçbir önkoşul ileri sürmeden birleşme çağrısı yapılması tekrar karar altına alınmıştır.

Tüm Basın İşçilerinin özlemi olan birlik, adı geçen Sendika Yöneticilerince bugüne kadar engellenegelmştir. (Gün birleşme ve ortak eylem günüdür) diyenler, pratik alanda bunun tersini yapmışlar, İşçi Sınıfının hak ve varlığı düşüncesi dışında hiçbir talebimiz olmayan tekliflerimiz ya geriye çevrilmiş, ya da susuşa getirilmiştir.

Sınıfsal bir mantık ve sorumlulukla Basın İşkolunda Sendikal Birliği sağlamaya çalışan örgütümüz, TGS ve Ankara Merkezli Sendikalara birleşme çağrısını yineleme kararı almıştır.

Örgütümüzün bu girişimi de sonuçsuz kalırsa örgütsel birlikten kaçanlar ilerici kamuoyuna deşifre edilecek, Basın İşçilerinin fabrikadan başlayan birliği sağlanacaktır.»

Fikir ve kol işçilerinin Sendikal Birliğini amaçlayan bu iç mücadelede yardımcı olmanızı, bu birliğe giden yolda suni olarak yaratılmak istenen tikanıklıkları açmamıza katkıda bulunmanızı diliyoruz.

İşçi Sınıfının dostları olarak bu konuda çaba göstereceğinize yürekten inanıyoruz.

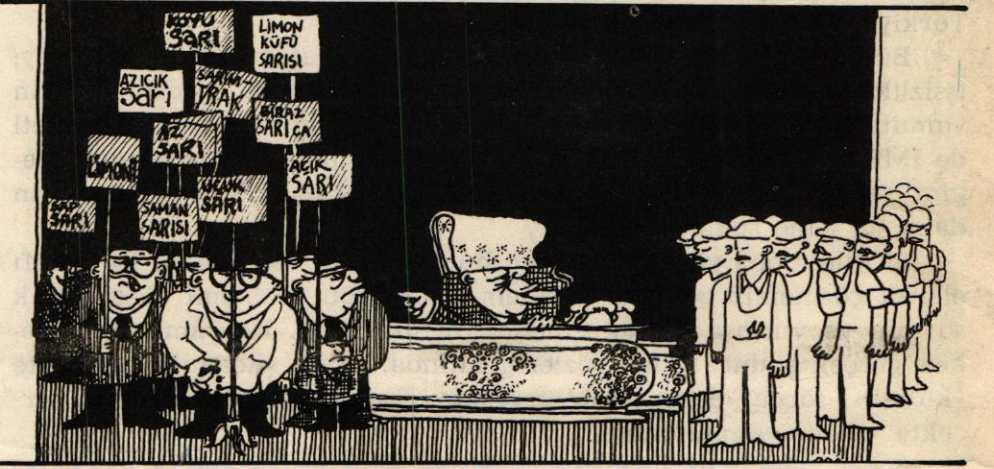
28-30 TEMMUZ TARİHLERİNDE TOPLANAN DİSK BASIN-İŞ GENEL YÖNETİM KURULUNUN AŞAĞIDAKİ PRENSİPLİ BASIN-İŞÇİLERİNİN ÖRGÜTSEL BİRLİĞİ ÇAĞRISI, BİR YANDAN GENİŞ YANKI BULURKEN, DİĞER YANDAN İKİ YÜZLÜ PAPAĞANLARI AÇIĞA ÇIKARDI.

«DİSK İÇİNDE OLMA» DIŞINDA HİÇBİR ÖNKOŞUL İLERİ SÜRMEYEN YAPILAN BİRLİK ÖNERİSİ ANKARA MERKEZLİ SENDİKACA DERHAL REDDEDİLDİ.

DAHA DÜNE KADAR DİSK BASIN-İŞ SALONLARINDA BASIN İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİNİ SAVUNARAK MUHALEFET ÖRGÜTLEYENLERE VE ONLARIN ARKASINDAKİLERE KOLTUK VE KARİYER SICAK GELMİŞ OLACAK Kİ, TELAŞA DÜŞTÜLER, KORKUYA KAPILDILAR!

İŞYERİ BİRİMLERİNDEN BAŞLAYAN BASIN İŞÇİLERİNİN TAVRI İSE KORKUNUN ECELE YARARI OLMADIĞINI ORTAYA KOYDU.

YARGILAMA BU GAZETİYİ OKUYANLARINDIR.

DİSK BASIN-İŞ'İN TGS ve ANKARA MERKEZLİ BASIN-İŞ'e

SOMUT BİRLEŞME ÇAĞRISININ TAM METNİ

28 Temmuz 1979 tarihlerinde toplanan örgütümüz Genel Yönetim Kurulu, fikir ve kol işçilerinin Sendikal Birliğinin bir çatı altında sağlanması, daha güçlü ekonomik mücadele olanağının yaratılması amacıyla yaptığı tesbitler sonucu aşağıdaki kararları almıştır:

- 1 — Ekonomik hak ve çıkar açısından hiçbir ayrıcalığı kalmayan fikir ve kol işçilerinin örgütsel planda birliği kısa sürede sağlanmalıdır.
- 2 — Toplu Sözleşme, Grev ve diğer demokratik mücadele alanlarında daha güçlü bir Sendikal örgüt yaratılmalıdır.
- 3 — «DİSK çatısı altında olma» dışında hiçbir önkoşul ileri sürülmeden Basın işkolunda kurulu Türkiye Gazeteciler ve Basın Sanayii İşçileri Sendikası'na birleşme çağrısı yapılmalıdır.
- 4 — Basın İşçilerinin sık sık bir çatı altında toplanması gerektiğini dile getiren TGS ve Türkiye Gazeteciler ve Basın Sanayii İşçileri Sendikası'nın Sayın Yöneticilerinin olumlu yanıt vermesi halinde derhal somut adımlar atılmalıdır.

Bu somut adımlar:

- a) Örgütümüz, TGS ve Türkiye Gazeteciler ve Basın Sanayii İşçileri Sendikasının görevlendireceği 3'erden 9 kişilik bir altı komisyon oluşturulmalıdır.
- b) Alt Komisyonun teknik çalışmaları sürerken Genel Yürütme ve Genel Yönetim Kurullarının ortak toplantıları yapılmalıdır.
- c) Birleşmenin fabrika temelini oluşturmak üzere her iki Sendikaya üye işçilerin katılacağı salon toplantıları yapılmalı, işçinin hakemliğinde birleşme prensipleri tartışılmalıdır.

DİSK Kurucusu olan örgütümüzün Genel Yönetim Kurulu tarafından alınan yukarıdaki öneri kararlarının örgütünüzce olumlu karşılanacağına inanmaktayız. Vereceğiniz yanıt, Olağanüstü Genel Yönetim Kurulu toplantısında değerlendirilecektir.

Başarı dileklerimizle.

GENEL YÖNETİM KURULU ADINA

Genel Sekreter
Hüseyin KARAHAN

Genel Başkan
Burhan ŞAHİN

BASIN-İŞ MERKEZ KÜTÜPHANESİ KURULDU

Bilinçli ve örgütlü mücadele- nin sürdürülmesinde eğitimin rolü açıktır. İnsan yerken içerken bile önce yapacağı şeyi düşünür, sonra uygular. Bundan ötürü binbir karışıklıklarla dolu olan sınıf kavgasında başarılı ve tutarlı olmanın en temel şartlarından biri de işçi sınıfı biliminin kavranılmasından geçer. Bunu kavrayamadığımız zaman en açık biçimde haykıran saçmalıkları, en karış-

konulmaz hakikatlermiş gibi savunmak durumunda kalabiliriz.

Basın-İş Sendikası bu gerçeklerden hareketle Merkez Kütüphanesini kurmuştur. Kurulan Kütüphane sınırlı da olsa üyelerimizin çeşitli kitap ve yayınlardan yararlanmasını amaçlamaktadır. Bütün üye arkadaşlarımız, bizzat kendileri veya temsilcileri vasıtasıyla kitap ve yayınlardan yararlanabileceklerdir.

YURTTAN HABERLER

EMPERYALİZME BAĞIMLILIK ARTTI... İŞSİZLİK-PAHALILIK DORUĞUNA ULAŞTI... SOYGUN, TALAN PERVASIZCA SÜRÜYOR... VE.... BURJUVA PARTİLERİNİN SEÇİM-GEÇİM ÇİĞIRTKANLIKLARI BAŞLADI...

14 Ekim'de yapılacak olan Cumhuriyet Senatosu Üçte Bir Yenileme ve Millet Meclisi ara seçimleri için, burjuva ve bezirgan siyaset gladyatörlerinin çığırtkanlıkları bütün hızıyla başladı. Yine radyolarda, televizyonlarda bas bas bağırarak, işçilere, köylülere memurlara binbir çeşit vaatlerde bulunmaya başladılar. Sanki ülkeyi bunlar yönetmiyormuş gibi.

Türkiye'yi 55 yıldır yönetiyorlar. Birbirlerine en «muhalif ve muarız» görünen siyasi partiler ve partililerin, birbirlerine en galiz küfürlerle saldırıp, en derin eleştirileri getirirlerken bile yaptıkları şey sömürü ve soygun düzeni olan, kapitalizmi cilalamak, göze daha hoş görünmesini sağlamak içindir. Tüm yaptıklarını alt alta sıralayıp toptasak ortaya çıkan gerçeklik nedir? Bunca zaman sonunda tuvalete giderken bile «batılı dostlarından» izin isteyen, ve uluslararası finans kapital ve ona göbeğinden bağımlı olan yerli finans kapital + Tefeci bezirganlık hesabına çalışmaktan anası ağlamış bir Türkiye çıkar karşımıza.

Bütün burjuva siyaset bezirganlarının halkımıza verdiği şey; işsizlikten, pahalılıktan, baskı ve zulümden başka nedir. Halkın «umut» diye baktığı Ecevit'in yaptığı farklı mıdır? Ecevit hükümeti de IMF gibi Dünya Bankası gibi emperyalizmin kuruluşlarının isteğini yerine getirerek, halkımızı pahalılık ve işsizlik cehenneminin daha da içine sokmamış mıdır?

55 yıldır bizi yönetenler, tüm bunları nasıl becerdiler? İşçi sınıfı olarak çözmemiz gereken problem budur. Bu problemi çözemezsek soygun ve vurgun cenderesinden kurtulamayız. Kavramamız gereken gerçek şudur: Cilalı sözlerin altında, sözde «dostluk», gerçekte «kulluk»; sözde «demokrasi» gerçekte «faşizm»; sözde «özveri» gerçekte «iflas» yatmaktadır.

Bunun için yıllardır insanlarımızın tarihsel ve sosyal özelliklerinden yararlanarak, insanlarımızı kafadan silahsızlandıran, bunu

başaramadıkları an gerçekleri açmaya çalışan sosyalistlerimizi baskı ve zulümle sindirmeye çalışan parababalarının parlak, cilalı laflarına bakmayacağız. Kurtuluşumuzun işçi sınıfının kendi ellerinde olduğunu, sosyalizmde olduğunu haykıracağız. Seçimleri bu çerçevede değerlendirerek, gerçekleri anlama ve anlatma görevini yerine getireceğiz, getirmeliyiz.

MHP ve FAŞİST SALDIRILAR

MHP, birkaç yıldır bünyesinde yaptığı bazı dönüşümlerle Turancılık ve İslamîyet sentezini yaratarak «kitle partisi» görünümünü kazanmayı başarmıştır. Bu partinin iktidara gelme stratejisi «faşist darbe» yöntemine dayanmaktadır. Finans kapitalin yedek gücü durumundaki MHP yıllardır finans kapital, tarafından «zamanı geldiğinde» devreye sokulmak için bekletilmektedir.

Son günlerde iyiden iyiye ipiliği pazara çıkan MHP saldırılarını sürdürürken bir yandan yeni manevralarla, kendini «aklamaya» gayret etmektedir. Bilindiği gibi, Abdi İpekçi'den, Bedrettin Çömert'e varıncaya değin binlerce ilericinin katilinin ve Maraş katliamlarına varıncaya değin binlerce katliamın Milliyetçi Hareket Partisi'nin faşist militanları tarafından işlendiği gizlenemez hale gelmiştir. En son da MİSK «Eğitim ve Kültür Merkezinde» bomba imal edilirken, bombanın patlaması, MHP ve onun yan kuruluşlarının eylemleri saklanamaz hale gelmiştir. MİSK yöneticileri ve bazı MHP'liler «gözüaltına» alınmış daha sonra «delil yetersizliği» nedeniyle serbest bırakılmışlardır. Bütün bunlar açıkça ortaya çıkarken, Türkeş de sessizce yurt dışına kaçmıştı.

Cinayet ve katliamların faileri ortaya çıkarken sözde faşizme karşı olduğunu söyleyen «umut tüccarlarının» tavrı halkın gözünde bir kez daha açığa çıkmışlardır. CHP sessizliği ile olayların üstünü örtme çabası içindedir. 14 Ekim 1979 seçimleriyle ilgili hazırladığı sloganlar baştan başa, «Faşizm», «MHP» «Ekonomik Kurtuluş Savaşı» gibi konuları işlerken, davranışta MHP'yi aklama kampanyasına katılma, sahte umuttan yüzünü bir kez daha ortaya çıkartmıştır.

Bu olaydan çıkarılması gereken ders şudur. Faşizmi ezecek, faşist odakları dağıtacak yegane güç işçi sınıfının örgütlü gücüdür. Faşizmle onun anlıyacağı dilden mücadele edilmeden faşist odaklar dağıtılamaz. Faşizm MHP ile sınırlı değildir. MHP'nin arkasındaki güç parababaları ve onun baskı ve soygun düzenidir. MHP parababalarının maşasıdır. İşçi sınıfımız bu inanç ve bilinçle faşizme karşı omuz omuza savaşıyor faşist odakları dağıtacaktır.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI TARİHİNDEN

1968... ALPAGUT OLAYI

le hiç ücret ödenmemişti. Bu durum işçileri eyleme iten başlıca etken olmuş, işçiler kamuya ait iş yerinin yönetimine el koymuşlardı. Önceki dönemde zarar ettiği öne sürülen ve bu gerekçeyle işçilere ücret ödenmeyen madende, yönetimin işçilerin kontrolüne geçmesinden sonra kısa sürede üretim % 50 oranında artmış, günlük üretim 200-300 ton dolaylarında iken 450 ton dolaylarına yükselmiştir. İşçiler kendi ücretlerini aldıktan başka, işletmenin gelirlerinin artmasını da sağlamışlardı.

Alpagut olayında Türkiye işçi sınıfı «üreten ve yöneten» olabileceğini ispatlamıştır.

kıma Alpagut Olayının bir rastlantı olmadığını kanıtlamışlardır.

Alpagut ve Günterm eylemleri işçi sınıfının temel mücadelesinin iktidara yönelik olduğunu gözardı etmeksizin ele alındığında, önemli sonuçlar çıkarılabilecekler taşımaktadır.

Türkiye işçi sınıfının deneyimleri arasında Alpagut Olayı'nın özel bir yeri ve önemi vardır. Türkiye işçi sınıfı Alpagut kömür işletmesinde üretim ve yönetim işlerini birlikte yürütmüş, üretimde gösterdiği başarıyı gerektiğinde yönetimde de gösterebileceğini Türkiye pratiğinde de ortaya koymuştur. Çorum ili sınırları içinde ve genellikle tarımsal ilişkilerin ağır bastığı bir yörede bulunan Alpagut kömür işletmesinde çalışan işçilere 73 gün süre-

Alpagut olayı, işçi sınıfının yöneticiliğinden kuşku duyan, işçi sınıfına güvenmeyen birçok kişinin kafasındaki tereddütleri yok edecek bir olay olarak hatırlanmıştır ve hatırlanacaktır. Alpagut'taki deneyin benzeri 1970 Şubat'ında İstanbul'da Günterm fabrikasında yaşanmıştır. Günterm'de işçilere ücret ödenmemesi olayın nedeni olmuştur. Bu kez sanayinin en yoğun olduğu bir bölgede ve özel kesime ait bir fabrikada işçiler aynı başarıyı göstermişler, bir ba-

